

*Gældende Lov.***Bekendtgørelse Nr. 214 af 12. Maj 1937 af Militær Retsplejelov.**

§ 50.

Uden Dom maa en Sag ikke afgøres, naar den begaaede Forseelse

- 1) maa anses som vanærende i den offentlige Mening,

Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

§ 60.

Den, som ved Dom mister sin Stilling, saavel som den, der afskediges, fordi han har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling, taber Retten til Pension.

§ 61.

Naar en pensionsberettiget Tjenestemand afskediges paa Grund af Tjenesteforseelser eller Misligheder, der, uden at medføre Tab af Pensionsretten i Henhold til § 60, svækker den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid, bestemmes det ved Finanslov eller Tillægsbevillingslov, hvorvidt han skal have Pension, og i bekræftende Fald af hvilken Størrelse.

Forslag.

Punkt 1) ophæves, og de følgende Numre nummereres om.

Det turde være overflødigt at fastslaa, at arbitrær Straf ikke maa anvendes ved Lovovertrædelser, der maa antages at berøre den sigtedes borgerlige Ære.

§ 60 affattes saaledes:

„Den, som afskediges, fordi han har gjort sig skyldig i en strafbar Handling, der gør ham uværdig til den for Stillingen fornødne Agtelse og Tillid, taber Retten til Pension.“

§ 61 bliver uforandret.

Udvalget har overvejet at foreslaa § 60 og § 61 forenet til een Bestemmelse, saaledes at Afgørelsen med Hensyn til Pensionen i alle Tilfælde tilkom Rigsdagen, men har ment, at en saadan Ordning vilde virke for tungt og besværligt, idet det aarlige Antal af Afskedigelser i Henhold til § 60 ikke er ganske ubetydeligt og er væsentlig større end Antallet af Afskedigelser i Henhold til § 61.

Man har endvidere drøftet Muligheden af at ændre § 60 saaledes, at Tab af Pensionsretten gøres afhængig af Idømmelsen af Straf af en vis Størrelse.

Man har dog fundet det heldigere at have en mere smidig Regel og er sluttelig enedes om den foreslaaede Affattelse. Sondringen mellem § 60 og § 61 bliver da den, at § 60 er anvendelig, naar Handlingen gør paagældende uværdig til den for Stillingen fornødne Agtelse og Tillid, medens § 61 finder Anvendelse ved Forhold, der blot svækker Agtelsen og Tilliden. Om Handlingen falder ind under § 60, vil som hidtil i Tilfælde af Tvist blive et Domstolespørgsmaal, der i givet Fald — ligesom før Straffelovens Ikrafttræden d. 1. Januar 1933 — maa afgøres under særlig Sag.